

● În acest număr ● În
paginile ● În acest nu
măr ● În
pagi ● În
nile
● În acest număr ● În
paginile ● În acest

SCRISORI DE PE ȘANTIERELE RECOLTEI 1966

ACTUALITATEA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II,
NR. 5395

4 PAGINI - 25 BANI

VINERI
23 SEPTEMBRIE 1966

PROLOG LA O MARE SĂRBĂTOARE

La 2 Octombrie:
„ZIUA RECOLTEI“

Pe baza Hotărârii Congresului Cooperativelor Agricole, Comitetul Executiv al Uniunii Naționale a propus instituirea unei sărbători tradiționale — a recoltei. În urma acestei propuneri, C.C. al P.C.R. și Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România au hotărât instituirea „Zilei recoltei” — sărbătoare tradițională oficială în fiecare an după culesul de toamnă în prima duminică a lunii octombrie.

Vedere de pe Șantierul naval Olenița. În planul doi draga de 400 m c și primul spargător de gheață care se pregătesc pentru a pleca în primul lor drum

Pentru a afla amănunte despre sărbătoarea care are loc pentru prima oară anul acesta la 2 octombrie, am solicitat un interviu tovarășului GHEORGHE TOMA, șeful Secției de propagandă și învățământ din cadrul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole.

— Vă rugăm să ne vorbiți despre conținutul și semnificația acestei sărbători.

— „Ziua recoltei” are la bază sărbătorile organizate în multe regiuni ale țării, cu prilejul recoltării grâului („Cîntecul cununii” — de exemplu) și mai ales cînd oamenii, bucurându-se de roade, cîntă, dansează, încheind cu veselie un ciclu agrar de muncă. „Ziua recoltei”, sărbătoare instituită recent — este un prilej de trecere în revistă a rezultatelor muncii dintr-un an — va avea menirea să constituie o grandioasă manifestare a bucuriei muncii împlinite și dragostei față de patria socialistă. Manifestările organizate în cadrul „Zilei recoltei” vor constitui un nou prilej de valorificare a tradițiilor populare, un prilej de cultivare în rîndul tineretului generații a marilor calități ale poporului nostru: hărnicia, dragostea pentru lucrurile în care trăiesc și muncesc.

— Ce manifestări culturale-artistice vor avea loc în cadrul acestei sărbători?

— În toate satele patriei, în fiecare centru de raion, regiune și în orașe, cooperativele agricole vor deschide expoziții, standuri cu vizuare a tuturor produselor agricole de toamnă. Se vor întocmi pliante cu fotografii și statistici, care vor vorbi despre cele mai bune soiuri și producții obținute, despre lucrările efectuate etc., astfel încît acestea să constituie un rodnic schimb de experiență între producători și un imbold pentru aplicarea pe scară largă a cuceririlor științei agrotehnice. În afara expozițiilor și standurilor cu vizuare se vor organiza — pe scene improvizate în aer liber — serbări populare la care își vor da concursul formațiile artistice de amatori ale căminelor culturale, caselor de cultură, echipele artistice profesioniste, se vor organiza și competiții sportive.

— Cîț timp vor dura expozițiile-tîrg?

Interviu realizat de:
ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a III-a)

CE ÎNVĂȚĂ ELEVII

LA DISCIPLINA TIMPUL LIBER

Reconstituim...

Erați douăzeci de tineri. V-am propus un „extemporal” curios, cu întrebări al căror răspuns n-a fost vreodată notat în nici un catalog, deși în calificativele lui sîntem convingți că se reflectă și efectele organizării acestei discipline pe care, poate impropriu, o numim: timp liber.

Așadar reconstituim...

1. CIND AȚI DANSAT ULTIMA OARĂ?
2. CU CE VĂ PLACE SĂ VĂ OCUPAȚI ÎN TIMPUL LIBER? AVEȚI POSIBILITATEA SĂ VĂ SATISFACEȚI PREFERINȚELE; CINE VĂ AJUTĂ?
3. AȚI CONTRIBUIT — CU IDEI ȘI CA ORGANIZATORI — LA REUȘITA UNEI ACȚIUNI DISTRACTIVE?

La discuție au participat: ADRIANA FERICEAN, Liceul „Ion Slavici”; EMILIA FRENȚIU, Liceul nr. 5; SOFIA CIOBANU, Liceul pedagogic; LILIANA HORVATH, Liceul nr. 5; PETRU LUCUȚA, Liceul „Ion Slavici”; DOINA MOCUȚA, Liceul „Ion Slavici”; SILVIA CHIRA, Liceul pedagogic; DAN BUGARIU, Liceul nr. 5; EUGENIA BORNE-MIZA, Liceul nr. 5; PETRU IOVIN, TATIANA DRĂGHICI, Liceul pedagogic; DELIA SULINȚAN, Liceul nr. 5; VALENTIN OSTAFI, Liceul nr. 5; MIRCEA MARIAN, Liceul pedagogic; MIRCEA ADAH, Liceul „Ion Slavici”; MIRCEA SIMINA, IULIANA SKAPPANOS, CLARA BOCOR, DORINA DORULA, TRAIAN VEREȘ, Liceul nr. 3 din Arad.

Sofia: — La reuniunea organizată în școală, în primele zile ale lunii aprilie. Am dansat cu multă plăcere, eram între colegi și ne simțeam bine; cînd s-a terminat, am regretat. În general nu prea avem unde să dansăm. Mai sîntem „prînsi” cîteodată în pauza de prînz dansînd în clasă.

Emilia: — După concursul „Monumente Parisului” organizat de clasele a IX-a din școala noastră și desfășurat în limba franceză au fost și cîteva ore de dans. Asta s-a petrecut cu o simțată înaintea de vacanța de primăvară.

Petre: — Ca și Sofia, colega mea: la reuniunea de la școală de la începutul trimestrului. Dar de ce trebuie să dansăm doar o dată pe trimestru? Ne-ar place ca în fiecare sîmbătă ori duminică să avem unde dansa.

Mircea A.: — Ce mai! N-am dansat de mult, din martie. Deși îmi place și mă atrage. Dar unii dintre noi nici nu prea știu să danseze. Cei care știu se mai adună pe la colegi, chiar dacă nu e nici o aniversare, ci gîsînd un pretext oarecare. Părinții nu sînt împotrivi, ba chiar ne aprobă. Avem la școală un cerc de dans, dar n-am învățat acolo dansurile moderne, ci foarte multe noțiuni teoretice. În școala noastră, la fiecare reuniune se angajează o orchestră profesionistă. Motiv pentru care reuniunile sînt cu plată și se organizează rar.

LUCRETIA LUSTIG
MARIETA VIDRAȘCU
(Continuare în pag. a II-a)

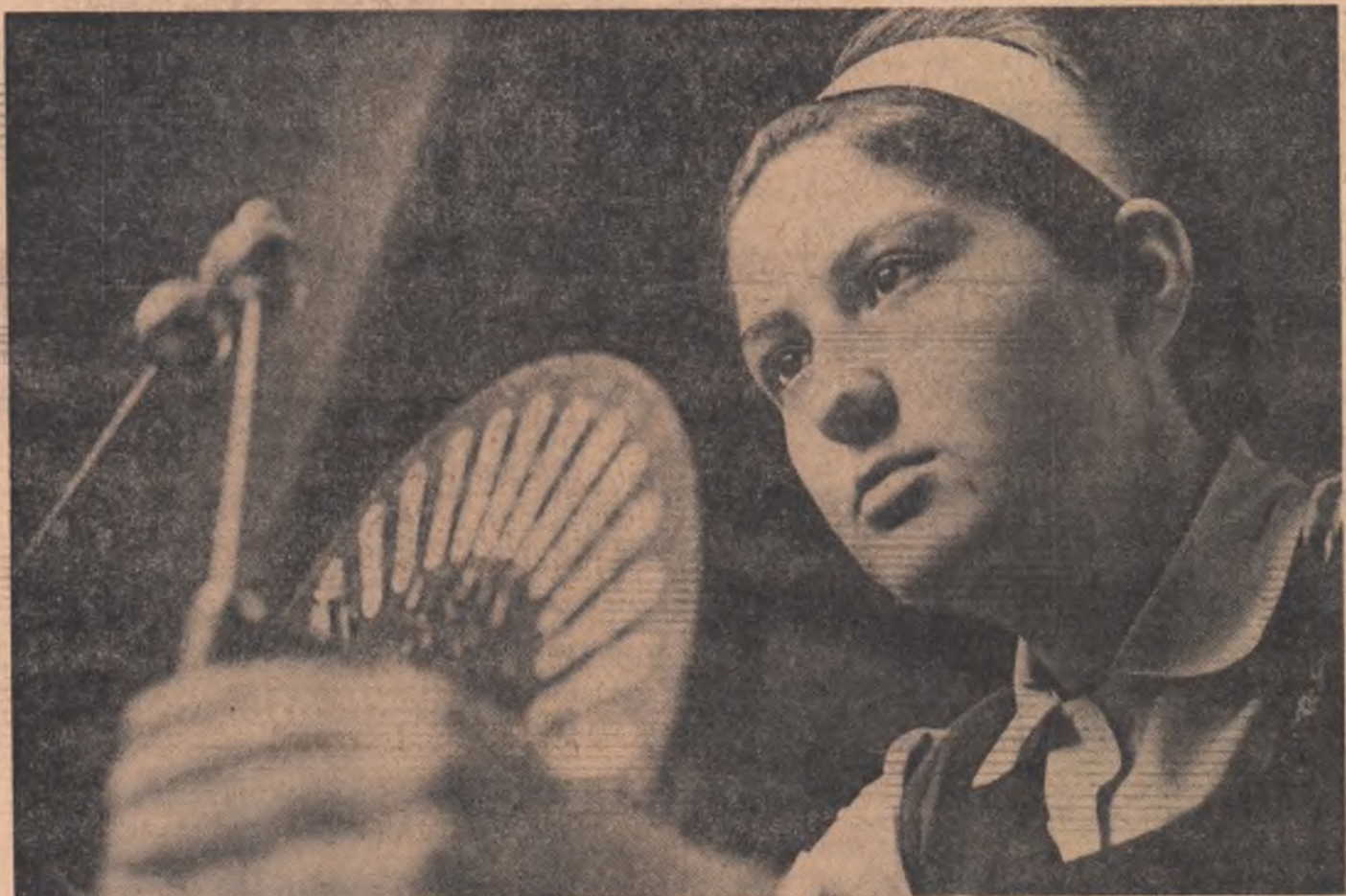
A început construcția complexului hidrotehnic Paltinu

PLOIEȘTI. Au început lucrările de construcție a complexului hidrotehnic Paltinu, destinat aprovizionării cu apă potabilă și industrială a orașului Ploiești. Constructorii execută galeria de deversare a rîului în vederea turnării harajului, care va închide Valea Dofanei formînd un prim rezervor de apă, precum și a celui de la Paltinu, proiectat a avea o înălțime de 104 m.

CU PLANUL TRIMESTRIAL ÎNDEPLINIT

GALAȚI (de la corespondentul nostru). Uzina „Laminorul” Galați a livrat peste plan beneficiarilor de la începutul anului și pînă acum o cantitate de 2458 tone tablă sub 4 mm. Valoarea producției globale realizată peste plan se ridică la 20263000 lei iar economiile la preț de cost sînt de ordinul sutelor de mii. În legătură cu aceste rezultate, tovarășul Ștefan Pinzaru, inginerul șef al uzinei, ne-a declarat:

— Sporurile de producție exprimate în cifrele de mai sus au la bază creșterea productivității muncii în producție de aproape 4 la sută față de sarcina planificată. Un succes de seamă al colectivului nostru este asimilarea tablei necesare vagoanelor de cale ferată. O muncă intensă a fost depusă pentru aplicarea unui mare număr de măsuri tehnico-organizatorice. Toate acestea au condus la îndeplinirea, înainte de termen, a planului pe primele 3 trimestre.

În laborator la prima experiență de fizică din acest an, Irina Holdevici de la liceul „Mihail Eminescu” din Capitală

Tirgu Ocna

Au început lucrările de deschidere a unei noi mine

BACĂU. — La Salina din Tirgu Ocna s-au început lucrările de deschidere a unei noi mine, din care vor putea fi extrase anual 350.000 tone de sare, destinată în principal prelucrării chimice. Prin darea în exploatare a minei, capacitatea actuală a salinei se va dubla. Extracția sării în noua mină se va face prin aplicarea unei noi tehnologii de exploatare a zăcămintului în camere mici. Față de tehnologia clasică, aceasta permite dublarea indicelui de exploatabilitate. Cea mai mare parte a utilajelor cu care va fi dotată mina vor fi fabricate la uzinele „Progresul”-Brăila, „Unio”-Satu Mare și „Steagul roșu”-Brașov. (Agerpres)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

NOBLEȚEA NUMELUI DE MAMĂ

În fiecare zi, în drum spre redacție, trecem pe lângă o maternitate. În fața ferestrelor, a ușii, la o anumită oră a zilei, cântă bărbați, unii cu flori în mînd, alții cu cîte un carton de prîjituri, se plîmbă nerăbdători, vădit emoționali: este ora cînd pe lîșele medicale se scrie: „mama și copilul sîndtoși, părăsînd maternitatea azi...”

— Este primul nostru copil, povesteste șoferul Lazăr E. am stat toată noaptea aici, pe sub fereastră... Cred că în viața mea n-am trăit asemenea emoții. Doctorul mă trimitea acasă, era o naștere grea, dura de cîteva ore, dar eu am rămas pînă a doua zi, cînd sora mi-a spus că am o fată... Nicl nu m-am dus la lucru de bucurie, dar șeful m-a înțeles, are și el trei copii... Acum abia aștept

s-o văd, aș vrea să fie tare, tare frumoasă... Gheorghe G. e puțin abătut. Tînea cu orice preț ca primul copil să fie băiat. În prima zi, cînd a auzit că soția a născut o fată, s-a îmbătat de necaz. Acum l-a trecut, se gîndește chiar că e mai bine așa, fetița lui va ajunge o balerină vestită... Dincolo de ferestre, în saloanele luminoase, primitoare, cele mai tinere mame nu s-au obișnuit încă cu gîndul că sînt, într-adevăr, mame. Povara pe care nouă luni de zile au purtat-o este acum un om, „un boț cu ochi” cum spunea Creangă, care tipă, mîncă, se agită... Și ca o transformare firesc, mîinile învătate cu războiul de leșut, cu rigla de calcul, cu creionul au devenit gîngăse și ușoare, pline de grijă și delicatețe cînd, pentru prima oară, pruncul s-a legănat în brațele mamei.

— Sînt căsătorită de 6 ani, dar nu m-am gîndit pînă acum

ILEANA DINICĂ
GALINA BĂDULESCU
(Continuare în pag. a III-a)

Construcții noi în Ploiești

CE ARĂTA DIAGRAMA
UNUI „PROCES” DECLARAT
ABSENTELOR NEMOTIVATE
LA LUCRU

ÎN ATENȚIE DOSARUL NR. 8

Sediul organizației U.T.C. de la Uzina „Laminorul” Brăila. Împreună cu tov. MARIN RĂHĂIANU, secretarul comitetului, răsfoim dosarul cu nr. 8, în care alături de alte materiale se păstrează și o situație a absențelor nemotivate de la serviciu ale tinerilor. Facem o comparație. Constatarea este îmbucurătoare. Abaterile de la disciplina de producție au fost „diminuate” cu 1200 de ore, adică cu 152 zile de muncă față de anul trecut. În spatele cifrelor cău-

tăm să aflăm ce s-a petrecut cu unii tineri. Graficul de frecvență ne vine în ajutor. La coordonata NAE PANTURU diagrama atinge punctul culminant în luna mai, ca apoi să coboare treptat pînă la zero, cînd numele său dispăre din dosar. Evoluții asemănătoare înțîlmim și în comportarea lui ION MANCIU, MIHAI CHIFOR, NIC. TĂTĂRUS și a altora. Un amănunt: acești tineri obișnuiau să lipsească cîte 4-5 zile pe lună, adeseori fie motivate

prin o întîlnire cu prietena, un chef cu amici sau pur și simplu o întîlnire neprevăzută... Aflăm de la tovarășul secretar măsurile luate de organizația U.T.C. în asemenea cazuri. Într-o ședință a comitetului unde au fost invitați și tineri fruntași în producție s-a pus în discuție problema: „ce trebuie făcut pentru lichidarea absențelor”. S-au făcut propuneri valoroase iar comitetul U.T.C. a me-

dit îndelung asupra celor spuse atunci. Combaterea lipșurilor nemotivate, a întîzierilor de la serviciu, a chiuului a fost înscrisă ca reper principal în activitatea sa și a organizațiilor. ...S-au scurs aproape șapte luni de la acea adunare. Planurile de muncă sînt încărcate cu acțiuni variate interesante. Spicium ci-

STERE MANOLACHE
(Continuare în pag. a III-a)

La antrenament...
Foto: N. STELORIAN

Stela Boloan se numără printre cele mai harnice urzitoare din secția preparatie a fabricii de sticle de mobilă din Capitală

Raid printre dansatorii de simbătă seara

Simbătă seara. Și-urii nesfârșite de oameni străbat bulevardele îndreptându-se spre cinematografe, spre parcuri, spre locuri unde se pot petrece câteva ore plăcute. Încă o săptămână trecută, încredințată din plin, ale cărei mulțimi fiecare dintre noi le dorim complete cu petrecerea cea mai agreabilă a serii de simbătă. Casele de cultură raionale, casele de cultură ale tineretului din Capitală pot oferi și ele, prilejuri bune de deslăsură și distracție. Să urmărim împreună unele din evenimentele întâlnite în câteva din aceste locuri unde, în mod constant și tradițional își dă întâlnire.

Ora 20.30. Afisul expus în fața Casei de cultură raionale 23 August. Seara de dans "seară de dans". Două perechi însoțite într-un colț al sălii cântă pe muzică de dans. În stînga orchestrei, în mijlocul sălii, un grup de dansatori execută un număr de dansuri. În fața lor, un grup de dansatori execută un număr de dansuri. În fața lor, un grup de dansatori execută un număr de dansuri.

Un asemenea argument nu mai poate fi contrazis! Mai insistent, tovarășii de la Casa de cultură 1 Mai au organizat pentru tineri o seară plăcută de surprize: "vizionarea la televizor a campionatelor europene de atletism". Cită bătăle de cap a organizatorilor și cîntă aceluiași cântec. Toate acestea ni le-am închipuit deoarece la ora cînd ne aflăm la această casă de cultură nu se găsea nici metodicul, nici directul, nici casierul. Și pentru a întări convingerea că această seară s-a bucurat de

ȘANTIER ARHEOLOGIC SUCEVEAN

Se noutăți prezintă și la ce concluzii s-a ajuns în urma recentelor săpături arheologice în regiunea Suceava? Iată ce a declarat cercetătorul MIRCEA MATEI, doctor în științe istorice, șeful șantierelor arheologice din regiunea Suceava, corespondentul nostru pentru această regiune, ION BELDEANU:

Cercetările din zona orașului Suceava, fiind să stabilească principalele etape din evoluția vechii așezări. Săpăturile efectuate anul acesta au continuat urmărirea traseului șanțului de apărare din a doua jumătate a secolului al XV-lea. Se știe că șanțul de apărare constituie un indiciu prețios în stabilirea coordonatelor unei așezări. În cazul de față este vorba de un fenomen specific principalelor orașe moldovenești, în sensul că ele au devenit în timpul lui Ștefan cel Mare "centre consolidate".

Orașul Suceava dispunea de un puternic șanț cu elemente de apărare și devenise unul din importantele centre economice, militare și politice. Săpăturile de la Hanul domnesc urmăresc să ne aducă noi mărturii privind istoria orașului în secolul al XV-lea. Cercetările recente fac dovadă că orașul se întindea dincolo de perimetrul presupus evidențiat de capacitatea sa de ocupare.

La Cetatea de Scaun, în 1966 am efectuat cercetări pe latura de vest a primului fort pentru a vedea dacă vechea cetate a lui Petru Mușat, primul ctitor, a dispus de șanțul de apărare sau a folosit panta naturală. S-a dovedit de altfel că chiar pe această pantă a cărei inclinare este de aproximativ 30 de grade a fost amenajat un șanț de apărare ce se adâncea pînă la 6 m. În interiorul șanțului s-au găsit urme de materiale datînd din a doua jumătate a secolului XV, materiale foarte importante pentru stabilirea momentului în care s-a construit al doilea zid. Ștefan cel Mare deci, umple acest șanț și ridică un nou zid de întărire legînd astfel perimetrul curții interioare.

Tot vara aceasta la Rădăuți s-au făcut câteva săpături de sondaj în jurul bisericii Bogdan Vodă. Primele constatări făcute impun continuarea cercetărilor.

O ultimă noutate ar fi descoperirea lingă Dorohoi a trei așezări omenești din epoca pietrei cioplite. În cadrul acestora s-au găsit numeroase obiecte printre care, cuțite răzuitoare, strîpungătoare, toate lucrate dintr-un silix de bună calitate provenit din prundurile Prutului. De asemenea, au fost dezgropate oase de bouri și cai fosili (strămoșul calului de azi). S-a putut astfel stabili că ocupația populației acestor așezări, care a trăit cu 14 milenii î.e.n., era vinătoare.

ION CHIRIAC

Construcții școlare

De curînd, Ministerul Industriei Metalurgice a preluat din partea constructorilor gălățeni un nou complex școlar care va pregăti celor necesare marelui gigant al oțelului. Complexul are 24 săli de clasă ce vor oferi posibilitatea ca în acest an să fie școlarizat peste 2.000 elevi în școala profesională, tehnică și tehnică de mașini, precum și în liceul de specialitate (cursuri de zi și seară). Pînă la sfîrșitul acestui luni, constructorul va preda complet înființate încă 3 cămine a 300 de locuri fiecare, cantina, atelierele școlare și alte clădiri a-teretele complexului.

O mențiune deosebită trebuie făcută în legătură cu calitatea lucrărilor. Constructorii gălățeni merită toată lauda pentru atenția și grija dată în special finisajului lucrărilor.

La Călan a fost, de asemenea, preluat nou local al școlii profesionale de pe lângă Uzina „Victoria” din localitate. Este o construcție frumoasă, modernă cu 8 săli de clasă care va oferi posibilitatea școlarizării a 500 de elevi în acest an.

Nou construcție destinată elevilor din școlile profesionale, viitoarelor cadre de tehnicieni și maștri s-au dat în folosință și la Borzești, pe lângă Fabrica de ciment din Tr. Jiu, la Craiova (grup școlar agricol) și alte.

În anul de învățămînt 1966-1967, baza materială a școlilor profesionale și tehnice a crescut cu peste 220 săli de clasă, noi ateliere de lucru practice însumînd 7.000 mp și aproximativ 16.000 locuri în internate și cantine.

Echivalentul apei pe ogoare

Vremea cînd „se numără boboci” a început, a intrat în drepturi depline și la cooperativile agricole din raionul Calafat. Acum, în unitățile ce-și „adapă” fiecare al cincisprezecelea hectar în Dunăre sau în Drîncea, în alte sate și sate de pîrîșoare — născute în primăvara trecută — sub palmele oamenilor de toate vîrstele, sub fierul lucios al plugului tras de tractor — se compară realizările cu propriile prezumții, se fac echivalentele apei pe ogoare. Soțetele brigadierilor, ale celor de la contabilitate sînt mai... grele, povara numerelor fiind foarte mult influențată de roadele cîmpului, de munca unui an, fără întreruperi, a țărănilor cooperativiști și a mecanizatorilor.

„Am pornit-o în cîmp, de la centrul de raion. Drumurile de tarla, pe diguri și paralele cu „magistralele” apelor create în pădurea de porumb și floarea-soarelui, în curțile de seclă (mărturisim: intenționat așa alese) ne duc mereu spre „periferia” celor o sută cincizeci și ceva de mii de hectare ale raionului. Mergeam pe traseul, aiurea stabilit pe hartă. Ne aflăm în tovarășia inginerilor Nicolae Păun și Teodor Tîrbă — primul, președintele consiliului agricol raional, celălalt, al uniunii — printre oameni și

zece de mașini. Urmăream un singur scop: la Basarabi, Cetate, Obrișia de Cîmp, Sălcia, Gîrla Mare, unde s-a irigat, miraculoasa putere a apelor s-a transmis recoltelor precum se prevedea? Și, pîpăbil, despre ce echivalent e vorba?

Mărima știuleților era un prim răspuns — în lan însă, calculele estimative, cel de al doilea, dar teoretic; cîntarele ne-au permis să-l cunoaștem pe cel de al treilea, pe cel practic. Ne permitem să le așezăm în contextul raportului precum se află în blocnote, cu precizările făcute de interlocutori, cu însemnările personale.

BASARABI: O cultură excelentă de porumb. Se cunoaște unde a ajuns apa, nici călare nu te vezi din lan. Tovarășul inginer Ion Păun — care e și președintele cooperativei agricole, spune că de pe 105 hectare cultivate, porumbul a fost recoltat, 8.132 kg știuleți la hectar în medie, alți s-a obținut. Dublu aproape față de parcelele vecine. Se răsplătesc eforturile și cele financiare, dar și cele fizice. Căci s-au depus din plin și de unele și de celelalte. Sase sute de mii de lei investiții și douăzeci și opt de mii zile-muncă. „O treime, poate chiar mai mult din zile-le-muncă efectuate — ne spunea tov. președinte, e con-

tribuția tinerilor”. E lăudabil. Munca celor aproape două sute de uteciști se compară acum cu primele rezultate ce au o mare influență la dezvoltarea averii obștești, a valorii zilei-muncă.

CETATE: Cunoscut terenul. Pînă în primăvara trecută o sută de hectare aduceau cu o masă de gîh: un petic de pîmînt cultivat cu vie, un altul cu porumb, cu legume... Acum, parcă ti-e teamă să străbați singur tarla... — E efectul aspersoarelor, al faptului că toată vara am „adăpat” porumbul în Dunăre și la izvoarele de sub coastă, ne spune Nicolae Deliu, secretarul organizației U.T.C.

— Dar citi v-a dat hectarul? — Pînă acum, trecut de șapte mii! Cred că pînă la urmă ajungem la opt mii de kg știuleți la hectar.

OBRIȘIA DE CÎMP: Foarte interesant. Aici pîrîul Drîncea e nevoit să-și schimbe definitiv cursul. De la baraj încoace, citi e vara de mare, nici un strop de apă nu mai trece. În schimb, zilnic se împarte în citeva zece de pîrîșoare, ce curg la rădăcina plantelor. „Acesta e sectorul tineretului, ne spunea președintele cooperativei agricole, tovarășul Constantin Iordache. I-am zis așa pentru că aici lucrează mai mult tineri. Dintr-ei am calificat motopompiști și vadagii. I-am statîm-

cit pe tineri în sistem pentru că irigațiile sînt de viitor și nu cred că e bine să schimbăm oameni de pe un an pe altul”. „Și care e producția anului acesta?” — I-am întrebat noi pe președinte. Am aflat: cinci mii șase sute optzeci și șase kg boabe la hectar pe trei sute de hectare.

O altă carte de vizită mai semnificativă pentru tinerii din Obrișia de Cîmp, pentru toți ceilalți țărani cooperativiști, nu cred că există CARAUL: Între dealurile astea, cred, apa s-a scos din piatră seacă. Dar au scos-o oamenii! Colectivitatea și-a dovedit și prin aceasta puterea. Din apa puțurilor săpate, la izvoarele curățite și, mai ales, din lacul format între doi versanți în care s-a adunat apa din ploa, s-au irigat 21 hectare cultivate cu porumb. Acum, oamenii au încheiat primul bilanț: 21 X 2.176 = 45.696 kg porumb boabe cîștigat pe hectar, a spor de producție! Și localnicii nu sînt mulțumiți. Or știi ei ceva... Zic că anul viitor speru o să fie și mai mare, că folosind și alte resurse locale vor spori cu încă vreo cincizeci de hectare suprafața irigată.

Adnotări asemănătoare și la Polana Mare, la Gîrla Mare, la Maglavit, aproape peste tot în cele 42 cooperative agricole ale raionului Calafat. Acțiunea de a iriga s-a concretizat în această parte a Olteniei în sporuri de producție nu glumă. Tovarășii de drumetele apreciau că, la nivelul raionului, echivalentul apei pe ogoare este de peste o mie vagoane porumb boabe. Acestă cantitate poate ușor fi comparată în bani, în carne, în lapte... Și, în această primă confirmare a valorii apei pe ogoare își are izvorul și hotărîrea adoptată în plinara uniunii raionale a cooperativei agricole care în următori patru ani să se irige alte 21.000 hectare.

Omul niciodată nu e mulțumit cu ceea ce înfăptuiește. Și e bine.

GH. FECIORU

Un lot de prese mecanice pentru balotat paie, produs la I.M.U. Medgidia, urmează a fi expediat beneficiarilor

Ulei din noua recoltă

ORADEA (de la corespondentul nostru). La fabrica de ulei „Interindustrial” din Oradea s-au realizat primele cantități de ulei comestibil din noua recoltă de floarea-soarelui. În ve-

derea acestui „eveniment” colectivului fabricii a luat din vreme măsurii încheind producția valorică a fabricii va fi în actualul sezon mai mare cu 6.000.000 lei, față de sezonul trecut.

Noua cabană turistică Negoiul din masivul Păgăraș

Eroii stadioanelor pe ecrane

Fiecare epocă și-a avut de sigur sportul său preferat și în fiecare țară sportul rămîne îndrăgit după specificul său local. Și, indiferent dacă astăzi fotbalul și-a instaurat domnia pe majoritatea stadioanelor lumii, sportul, cu toate ramurile lui de activitate, reprezintă una din preocupările de seamă ale omului modern.

Rarele incursiuni scriitoricești, teatrale sau cinematografice în viața de toate zilele a sportului au însemnat, în majoritatea cazurilor, reușite și de stimă și de public. Ne reamintim cu emoție de o capodoperă, mai veche, a filmului american, reprezentînd viața unui dintre marii bozzeri ai lumii: Jim Corbett. Sau despre viața altui boxer: Rocky Graziano (Cineva acolo sus mă tușeste). De asemenea, remarcabile sînt și cele citeva filme englezești ale căror eroi sînt tot sportivi. Recent, cine-

matografia poloneză — atît de harnică în descoperirea unor noi surse de inspirație, începe să-și trîmăie citi mai des scenariștii, regizorii și aparatele sale de filmat pe stadioane. Două proiecte poloneze, cu subiect sportiv rulează pe ecranele noastre (Se întîmplă numași duminică și Miine Mexicului). Primul film este alcătuit din trei schișe sportive, trei accidente le-am numi, din activitatea unui portar de fotbal, a unui ciclist și a unei perechi de atleți — soț și soție — în plin campionat. Al doilea film „Miine Mexicului” narază încercările unui antrenor „ratat” de a pregăti o săritoare pentru Olimpiadă. Ambele filme nu trec de stadiul încercării. Totuși, pe lângă unele activități, sînt pigmentate cu multe simț de observație și deosebit umor.

Cînd oare și cinematografia noastră va aborda asemenea teme? Căci avem scriitori foarte înzestrați care cochetază cu scenariul de film, dar, ocolesc ca și în operele lor, sistematice, temele sportive. Viața de tineret și freacății a stadioanelor noastre, a eroilor lor, este un izvor clar de inspirație pentru filmul cu subiect sportiv. Stadioanele și terenurile de sport îi așteaptă pe scriitorii nu numai ca spectatori duminicai înfocați, sau pătimași croniciari de fotbal. Ele își cer dreptul la viața dîncolo de cele citeva gaturi marcate de Pîrcălab sau de poziția în clasașă a Rapidului. Ele vor să trăiască nu numai în efemera cronică sportivă, ci și în niște volume citite cu voluptate, sau în niște filme, sîntem siguri, rulate cu „casa” închisă.

NEAGU RĂDULESCU

(Urmatе din pag. 1-a)

Dar avem colegi talentați, au voci frumoase sau cîntă la diverse instrumente. De ce n-am avea propria noastră orchestră?

2. Miercea: — Îmi place să cîntec, să văd spectacole, să fac sport. Am posibilitatea să-mi satisfac aceste preferințe. De citit, vă dește seama, citeșc singur.

Clara: — Mi-ar place să învățăm mai multe poezii. Poate să juca și teatru, dar n-avem echipă. Ce-mi place? Chimia, de care mă ocup și în timpul liber, dansul, sportul; fac parte din echipa de baschet.

Dorina: — În primul rînd, îmi place muzica; cînt la vioară în orchestra școlii cu încă 15 colegi.

Traian: — Cînd am avut timp liber, am avut întotdeauna ce să fac. Dacă a organizat ceva școală sau organizația U.T.C. am participat și eu: la o vizionare, la un concurs, la o conferință. Dacă nu, am stat acasă; am citit, am ascultat muzică sau m-am plimbat prin oraș.

Petru: — Îmi plac excursiile. Cînt la acordeon, citeșc literatură științifico-fantastică pentru că mă ajută să înțeleg

fizica. Joc volei, m-am ocupat cu plăcere de instruirea unei echipe de gimnastică a clasei-mei.

Silvia: — Noi, cei de la internat, sîntem poate „de casă”. Programul de televiziune ne ocupă mult timp. Eu urmăresc ciclul „Telediclopedia”, seriile de teatru. Citeșc mult. Rezolv și cuvinte încruciate, e un bun exercițiu al minții, citeșc revista „Cinema”, revista „Teatru”.

Valentin: — Preferințe? Mai multe. De cînd eram pionier, am început să cînt la chitară, și acum mai sînt în orchestra casei pionierilor — cum v-am spus. Sînt la secția reală, mă interesează știința, filozofia. Îmi încerc însă puțurile și în literatură; fac parte din cercul literar scriu poezie și reportaj.

Mircea M: — Dacă aș avea mai mult timp, poate aș reuși să fac mai mult. Deocamdată joc volei în echipa școlii, merg la școala populară de artă — necția dansuri populare — urmăresc revistele științifice.

Mircea A: — Mă pasionează fizica și-l consacru și timpul liber; am participat și la olimpiadă. Cercul nostru de fizică activează intens; școala ne-a pus la dispoziție laboratorul și în vacanță.

Petru: — Am participat, ca organizator, la concursurile sportive interclase; concursurile s-au inițiat la propunerea noastră.

Silvia: — Concursul „Sătul și țărănul” în operele scriitorilor noștri” a fost inițiat la sugestia noastră.

Ce învață elevii

La disciplina timpul liber

1. Dan: — Anul trecut n-am fost organizator, ci spectator. Miercea S: — Am participat la organizarea întrecerilor sportive.

Eugenia: — Eu am fost unul din organizatorii concursului „Monumentele Parisului” în limba franceză.

Tatiana: — Sînt de gase ani în Arad, dar n-am văzut încă Uzina de vagoane; mi-ar fi plăcut s-o vizitez, cînd-însă voi părăsi orașul anilor de școală.

Delia: — Succesul simpozionului „Un purtător al melodiilor românești peste hotare — Enescu”, mă îndreptățește să remarc că se organizează puține simpozoane, deși e o formă de activitate care place elevilor.

Petru: — Plecăm din oraș și n-am avut prilejul să avem în mijlocul nostru, în cadrul unui simpozion, personalități din viața științifică și culturală a țării.

Traian: — Acum este prima oară cînd cineva mă întreabă ce aș dori să se organizeze pentru noi.

2. Dan: — Anul trecut n-am fost organizator, ci spectator. Miercea S: — Am participat la organizarea întrecerilor sportive.

Eugenia: — Eu am fost unul din organizatorii concursului „Monumentele Parisului” în limba franceză.

Tatiana: — Sînt de gase ani în Arad, dar n-am văzut încă Uzina de vagoane; mi-ar fi plăcut s-o vizitez, cînd-însă voi părăsi orașul anilor de școală.

Delia: — Succesul simpozionului „Un purtător al melodiilor românești peste hotare — Enescu”, mă îndreptățește să remarc că se organizează puține simpozoane, deși e o formă de activitate care place elevilor.

Petru: — Plecăm din oraș și n-am avut prilejul să avem în mijlocul nostru, în cadrul unui simpozion, personalități din viața științifică și culturală a țării.

Traian: — Acum este prima oară cînd cineva mă întreabă ce aș dori să se organizeze pentru noi.

3. Dan: — Anul trecut n-am fost organizator, ci spectator. Miercea S: — Am participat la organizarea întrecerilor sportive.

Eugenia: — Eu am fost unul din organizatorii concursului „Monumentele Parisului” în limba franceză.

Tatiana: — Sînt de gase ani în Arad, dar n-am văzut încă Uzina de vagoane; mi-ar fi plăcut s-o vizitez, cînd-însă voi părăsi orașul anilor de școală.

Delia: — Succesul simpozionului „Un purtător al melodiilor românești peste hotare — Enescu”, mă îndreptățește să remarc că se organizează puține simpozoane, deși e o formă de activitate care place elevilor.

Petru: — Plecăm din oraș și n-am avut prilejul să avem în mijlocul nostru, în cadrul unui simpozion, personalități din viața științifică și culturală a țării.

Traian: — Acum este prima oară cînd cineva mă întreabă ce aș dori să se organizeze pentru noi.

4. Dan: — Anul trecut n-am fost organizator, ci spectator. Miercea S: — Am participat la organizarea întrecerilor sportive.

Eugenia: — Eu am fost unul din organizatorii concursului „Monumentele Parisului” în limba franceză.

Tatiana: — Sînt de gase ani în Arad, dar n-am văzut încă Uzina de vagoane; mi-ar fi plăcut s-o vizitez, cînd-însă voi părăsi orașul anilor de școală.

Delia: — Succesul simpozionului „Un purtător al melodiilor românești peste hotare — Enescu”, mă îndreptățește să remarc că se organizează puține simpozoane, deși e o formă de activitate care place elevilor.

Petru: — Plecăm din oraș și n-am avut prilejul să avem în mijlocul nostru, în cadrul unui simpozion, personalități din viața științifică și culturală a țării.

Traian: — Acum este prima oară cînd cineva mă întreabă ce aș dori să se organizeze pentru noi.

5. Dan: — Anul trecut n-am fost organizator, ci spectator. Miercea S: — Am participat la organizarea întrecerilor sportive.

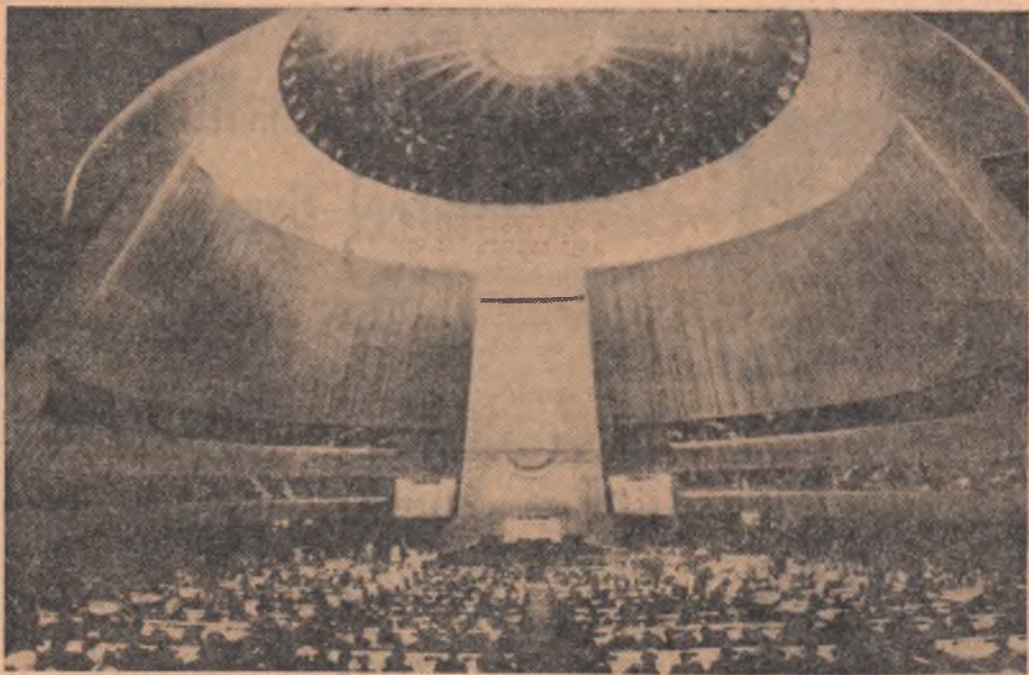
Eugenia: — Eu am fost unul din organizatorii concursului „Monumentele Parisului” în limba franceză.

Tatiana: — Sînt de gase ani în Arad, dar n-am văzut încă Uzina de vagoane; mi-ar fi plăcut s-o vizitez, cînd-însă voi părăsi orașul anilor de școală.

Delia: — Succesul simpozionului „Un purtător al melodiilor românești peste hotare — Enescu”, mă îndreptățește să remarc că se organizează puține simpozoane, deși e o formă de activitate care place elevilor.

Petru: — Plecăm din oraș și n-am avut prilejul să avem în mijlocul nostru, în cadrul unui simpozion, personalități din viața științifică și culturală a țării.

Traian: — Acum este prima oară cînd cineva mă întreabă ce aș dori să se organizeze pentru noi.

Frankfurt pe Main:

România la Tîrgul cărții

Miercuri s-a deschis la Frankfurt pe Main cel de-al 18-lea Tîrg internațional al cărții. La această tradițională manifestare culturală participă 2499 de edituri din 51 de țări, printre care și Republica Socialistă România. La standul organizat de Intreprinderea „Cartimex” editurile noastre prezintă peste 550 de cărți și publicații.

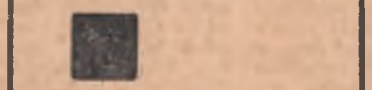
Tîrgul a fost deschis de ministrul de externe vest-german, Gerhard Schröder.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Într-un raport dat publicității de Ministerul Educației al Columbiei se arată că în condițiile actualului ritm de schimbare a analizei științifice, numai peste 70 de ani această problemă va fi pe deplin soluționată. 90 la sută din copiii care încep școala nu o termină. Numai 1 din 400 de elevi ai școlilor elementare ajung să învețe în instituțiile de învățământ superior. Această situație se agravează cu atât mai mult cu cât majoritatea școlilor sînt particulare și deci inaccesibile copiilor săraci.

„În virtutea deosebirelor mari dintre sumele care trebuie plătite pentru școlile particulare și de stat, învățămîntul mediu a devenit un „coridor îngust” prin care nu pot trece decît cei care au bani!” — scrie ziarul „Tiempo”.

Sub lozincile „Încalcați represiunile”, „Vrem școli, și nu cazărni”, la Ciudad de Panama a avut loc o demonstrație a studenților, la care au participat peste 2000 de persoane. Participanții la manifestație au cerut autorităților încetarea acțiunilor arbitrare ale poliției împotriva studenților, eliberarea din închisoare a lui Luis Navasa, secretar general al Federației Studenților din Panama, precum și sportarea fondurilor de stat destinate învățămîntului superior. În timpul demonstrației, studenții au împărșit manifeste, care condamnă politica antipopulară dusă de guvern. Demonstrații s-au îndreptat apoi spre reședința președintelui, pentru a-l înmîna o petiție de protest. Garda națională a intervenit făcînd uz de bombe cu gaze lacrimogene, pentru a-l împărșia pe demonstrații.

La Rosario, important centru cultural din Argentina, a avut loc o demonstrație a studenților de la facultățile din localitate în semn de protest împotriva amestecului autorităților argentine în viața universitară și a recentelor violente comise de forțele politicești. Cel aproximativ 600 de manifestanți, care străbăteau străzile centrale ale orașului în tăcere, au fost atacați de poliție cu bastoane de cauciuc.

Exilatul de la Madrid oferea generos dezmințiri. Chombe încerca să-și convingă interlocutorii (iar prin ei autoritățile de la Kinshasa) că intențiile sale ar fi din cele mai inofensive și că dumnealui n-ar fi decît victima unor denigrări. Cu dibăcia pe care i-o recunoștea chiar adversarii săi, se înfățișa drept un neînțeles căruia îi sînt străine ambițiile puterii și care rîvnește doar la calmul unei existențe anonime. Declarațiile s-au înmulțit în săptămînile din urmă, mai multe ziare belgiene oferind, cu ospitalitate, coloanele ex-premierului congolez.

Dezmințirile trebuiau să îndepărteze rolul de calmant. În timp ce Chombe oferea asigurări, oamenii lui pregăteau cu friguratorul lovitură. Dar întrecuța cortină care acoperea afacerea „Katanga nr. 2” a fost brusc sfîșiată. Descoperirea din domeniul La Roche a scos la iveală conspirația lui Chombe. Dezmințirile au devenit inutile.

Domaniul La Roche se află la 200 km de Lyon, într-o zonă ferită de vizitatori indiscreți. Vila fusese aleasă din mîlt multe motive: pentru că părăsită de mult și părăgînită nu hrănea bănuțeli, apoi deoarece natura aspră trebuia să-i obișnuiește pe locatarii cu condițiile deloc blinde care îi așteptau în Congo. „Locatarii” erau niște tineri francezi și belgieni care atrași de promisiunile recursorilor lui Chombe (4000 franci soldă lunară) s-au declarat dispuși să intre în slujba ex-premierului.

Amatorii de aventuri în jungla congoleză vegetau de șase săptămîni. Sosiseră cîte patru-cinci, evitînd aglomerațiile ce ar fi putut trezi bănuțeli. Viața lor era destul de plicticoasă. Distracțiile pe care și le puteau oferi erau o baie într-o apă de munte și o partidă de cărți în singura cafea din micuța așezare. Localnicii (300) păreau curioși: cine sînt acești tineri? Li se răspundea discret: „colonie de vacanță pentru armată”. În curtea centrală a domeniului flutura un drapel roșu cu un licior alb. Tot pentru uzul curioșilor se afirma: „este emblema unui regiment de parașuțiști”. Locatarii așteptau ziua hărțită de plecări către Congo.

Dar în loc să ajungă în Africa, au nimerit într-o pușcărie franceză, unde medieșeză la asprime legilor privind angajarea de mercenari pentru armate străine (5 ani închisoare și 30000 franci amendă). Autoritățile franceze i-au arestat în zori de zi, la patru dimineașă, pe cînd dormeau în camerele incomode ale vilei. Jandarmii înarmați cu mitraliere și companiile de cîini polițiști au înconjurat clădirea. Un elicopter supraveghea operațiunea.

Numele mercenarilor n-au

importantă. În schimb, înterează identitatea unora din protagoniștii afacerii. Ei sînt belgianul Thierry de Bonnav, conducătorul societății „American World Travels Service”, George Holmquist, fost colonel în aviația S.U.A., Anicet Kasamura, fost ministru în cabinetul Chombe.

Arestările din Franța au

nei acțiuni în Katanga. Președintele Mobutu declara zilele acestea: „Noi avem dovezi că indivizii recrutați se află în colonile portugheze din Africa, de unde vor încerca să se infiltreze în Congo pentru a organiza diferite mișcări antigeramentale”. Relațiile între Kinshasa și Lisabona au atins un punct critic. Congo a adresat la O.N.U. o plîngere împotriva Portugaliei. Traficul aerian între Congo și Angola a fost suspendat.

Rămîne acum de clarificat viitorul lui Chombe. Unele „surse bine informate” din Kinshasa vorbesc despre un proces împotriva lui Chombe care va fi acuzat de înaltă trădare. Relații din presa britanică (corespondentul lui SUNDAY TELEGRAPH, John

Locatarii din vila părăsită

dezvăluit mai multe complicități. Întîi — se remarcă rolul firmelor belgiene în sprînjirea lui Chombe și a aventurilor sale. Grupuri financiare de la Bruxelles continuă să mizeze pe această carte. Rețeaua descoperită este doar una din cele subvenționate de cercuri belgiene. În al doilea rînd — se remarcă rolul atribuit în complot colonilor portugheze din Africa, deosebi Anzolei venine cu Congo. Mercenarii urmau să fie transportați în Angola, în secret, și încercați în apropierea frontierei congoleze. După aceea planurile prevedeau parcurgerea lor la Albertville, locul stabilit drept ca de pod. Grupul avea misiunea de a pregăti debarcarea celorlalți detașamente de mercenari. „Comando-5” sau „Comando-6”, grupul pregătit în Franța putea să ajungă în Congo doar cu bunăvoința Lisabonei. De altfel, nu-i prima dată cînd amicii portughezi ai lui Chombe îl ajută. Jandarmii katanghezi au găsit azil în aceeași Angolă iar în colonia portugheză există mercenari pregătiți în vederea u-

Latz, a oferit amănunțite) gînduc la concluzia că stădii în pregătire a unei forțe de mercenari în slujba lui Chombe era avansat și că „ziua X” se apropia vertiginos. Forțele pro-chombeiste au în dotare și avioane (camuflajul forței americane este oferit de o firmă americană creată de C.I.A. Se poate deci deduce că, în Congo, Washington încearcă să-și păstreze intacte atuurile pentru orice eventualitate). Guvernul congolez a întreprins demersuri și la Londra pentru a verifica existența în Anglia a unor centre de recrutare înființate de Chombe.

Noul eșec al lui Chombe îi va îndepărta protecția puternicilor săi prieteni? Inclînăm spre un răspuns negativ. Chombe rămîne preferatul unor cercuri financiare cu vaste interese în Congo și simtem încă departe de sfîrșitul frămîntărilor din această țară bogată.

EUGENIU OBREA

Obiectivul fotografic surprins un aspect din timpul lucrărilor Adunării Generale a O.N.U.

Schimbările de la Departamentul de Stat

Cercurile observatorilor din Washington comentează pe larg schimbările care au intervenit în aparatul de conducere al Departamentului de Stat al S.U.A.

Potrivit agenției FRANCE PRESSE, cea mai mare surpriză a provocat-o numirea ministrului de justiție, Nicholas Katzenbach, în postul de subsecretar de stat, în locul lui George Ball, care a demisionat. Referindu-se la motivele demisiei lui Ball, cel mai apropiat colaborator al secretarului de stat, Dean Rusk, FRANCE PRESSE menționează că deși el și-a motivat hotărîrea prin „motive personale”, excluzînd „divergențele

politice” se pare că el a fost totuși nemulțumit de atenția prea mare acordată de administrația Johnson războiului din Vietnam, ceea ce a dus la neglijarea problemelor europene.

Correspondentul din Washington al agenției Reuter menționează că ultimele schimbări au făcut să se intensifice speculațiile observatorilor din capitala federală americană privind o eventuală remaniere a guvernului S.U.A. care să ducă la înlocuirea secretarului de stat, Dean Rusk, și trecerea ministrului apărării, Robert McNamara, într-un alt post, probabil acela de consilier principal al președintelui Johnson.

Tendințe noi în rîndul liberalilor britanici

Miercuri a început la Brighton congresul anual al Partidului liberal din Anglia. Încă din primele ședințe s-a vădit o evoluție deosebit de interesantă în rîndul acestui partid. Cu o majoritate de 60 de voturi, congresul a respins proiectul unei rezoluții propus de Comitetul Executiv care se pronunța pentru întărirea legăturilor Angliei cu N.A.T.O.

Dezbaterile acestei rezoluții a dat loc unor vii schimburi de replici între delegați. Numeroși tineri liberali au cerut schimbarea politicii externe britanice întemeiate pe război rece. Ei au subliniat necesitatea adoptării unei rezoluții

care să preconizeze o politică de pace, ținînd seama de schimbările care au intervenit în Europa. Intervențiile unora din partizanii rezoluției propuse, ca de pildă, cea a lui Richard Moore, membru al Comitetului Executiv, au fost, în repetate rînduri, întrerupte de remarcile sarcastice și strigătele ostile ale tinerilor liberali.

Se relevă că printre delegații care au votat împotriva rezoluției s-au aflat și 13 din cei 48 de membri ai Comitetului Executiv. Potrivit tradiției, proiectul urmează să revină în discuția Comitetului Executiv pentru a se efectua schimbările necesare obținerii majorității de voturi în cadrul congresului.

Unele păreri noi pot fi descifrate și în discursul de deschidere al președintelui partidului, lordul Henley, care a relevat că guvernul englez „încercă să mențină Anglia ca o putere mondială într-un moment în care nu mai sîntem decît o putere europeană de mîna a doua. Este greu, a continuat vorbitorul, să renunțăm la angajamentele pe care ni le-am asumat, dar acest lucru trebuie făcut”.

Scene demne de cele mai reușite pagini din Mark Twain s-au petrecut în aceste ultime zile în Senatul american. La tribună cîțiva senatori, care se succedau într-o ordine dinaintea stabilită, țineau discursuri interminabile despre cele mai variate subiecte, dar care nu aveau nici o legătură cu dezbaterile înscrise pe ordinea de zi. Atunci cînd se încerca să se treacă la vot, era imposibil. Sala de ședințe se golea ca prin minune, rămînînd doar senatorii... de serviciu.

Pentru a curma această situație, liderul majorității democratice din Senat, Mike Mansfield, a amenințat că va recurge la forță pentru a-i reduce în sala de ședințe pe senatorii găsiți pe culoarele Congresului, în vederea votului. Numai astfel s-a reușit ca la începutul lunii septembrie să se poată trece la examinarea proiectului de lege privind lărgirea drepturilor civile ale populației de culoare din Statele Unite. Dar acesta a fost numai începutul. Senatorii sudisti și-au luat rapid revanșa și încă în mod definitiv. Apelînd la faimoasa tactică a filibusterului care constă în ținerea de discursuri intermi-

R. P. POLONA. — Imagine din Varșovia

LUPTĂTORII DIN JUNGLĂ

Populația Guineei „portugheze” desfășoară o luptă fermă, meru mai intensă împotriva dominației coloniale a Lisabonei. În fotografie: un detașament al forțelor patriotice, acționînd în jungla Guineei „portugheze”

libusterului. Iar luni, un nou vot în aceeași problemă, a înmormîntat definitiv și irevocabil, cel puțin în cursul actualei legislaturi senatoriale, proiectul privind drepturile civile.

„Uciderea” legii, ca să folosim expresia agenției „ASSOCIATED PRESS”, este semnificativă pentru actualul moment în aspra bătălie în favoarea integrării rasiale. Este

pagini încărcate de tristețe care descriu lumea perimată din ghetourile negrilor, ațîț din „sudul inapoiat”, cit și din „nordul înaintat”. Toate acestea sînt literatură, ci fapte confirmate de cifre pe care le oferă chiar presa americană. 8,2 la sută din populația de culoare cunoaște șomajul, adică de aproape două ori și jumătate procentul șomerilor

FILIBUSTERUL ÎN ACȚIUNE

statistică americană ani și ani de-a rîndul, dixerății au împiedicat dezbaterile privind proiectul de lege. Au fost necesare chiar cîteva zile, pînă să reușească să se pună la vot propunerea senatorului Mansfield, privind interzicerea filibusterului în acest caz. Miercuri trecută, însă, senatorii sudisti au obținut victoria respingînd interzicerea fi-

binzilor albilor. Deosebit de dificilă este situația în rîndurile adolescenților negri. Toate acestea se petrec în timp ce în diferite orașe răsăritice forțele de armă ale rasii albe care fac victime ca acel tânăr de 16 ani, ucis în Atlanta ca elevii maltratați la Montgomery, capitala statului Alabama, unde domnește George Wallace, guvernatorul

care a declarat în urmă cu cîteva zile că „în școlile de pe întreg teritoriul statului va fi folosită poliția, pentru introducerea ordinii”. Desigur, ordinea rasistă, legea (scuzați pentru folosirea acestui termen în acest caz) Ku-Klux-Klanului, ordinea lui Rookwell Kent, șeful naziștilor americani, arestat și eliberat după o îndelungată detențiune... de două ore contra unei cauțiuni de 50 de dolari. În aceste condiții, după cum a arătat unul dintre liderii populației de culoare din Statele Unite, Roy Wilkins, refuzul Senatului de a vota legea privind drepturile civile, nu face decît să agraveze conflictul rasial în Statele Unite.

Ofensivă rasistă, însă, negrii americani îi răspund prin noi forme de opoziție, care au ca scop să impună drepturile unei populații care reprezintă mai mult de 11 la sută din numărul locuitorilor celor 50 de state nord-americane.

SERGIU BRAND

„RĂZBOIUL RECE ÎN CATIFEA”

Cu prilejul prezenței sale în S.U.A. unde a plecat miercuri seară pentru a conduce delegația franceză la O.N.U., ministrul de externe al Franței, Couve de Murville, va avea mai multe întâlniri cu secretarul de stat, Dean Rusk, și o întrevedere cu președintele Johnson. Aceste discuții vor permite ministrului francez să abordeze cu conducătorul american relațiile dintre Franța și S.U.A. „Vor permite oare întrevederile franco-americane încălzirea raporturilor dintre Paris și Washington?” — se întreba miercuri ziarul „LES ECHOS”. „Aceste raporturi, continua ziarul, sînt azi mai proaste ca oricînd... „Războiul rece în catifea”, cum numesc unii conflictul dintre Quay d'Orsay și Departamentul de stat, nu va fi mai ușor de stîns” — conchide ziarul „LES ECHOS”. „PARIS JOUR” trece în revistă, cu prilejul acestei călătorii, problemele divergente dintre cele două țări, pe care americanii, nu par să le înțeleagă exact”. „Asupra problemei atlantice, în special privind bazele americane din Franța, dialogul nu va putea avansa foarte mult, deoarece Franța ține la principiile ce au motivat hotărîrea ei. Primul dintre aceste principii — arată ziarul — este că Franța nu vrea să fie antrenată în mod automat în orice conflict. Or întregă discuție în momentul de față se învîrtește în jurul dorinței mîrturisite a partenerilor noștri de a ne reduce la acest automatism”.

Este un motiv în plus pentru care discuțiile asupra problemei vietnameze vor fi în întîlnirile între Couve de Murville, Rusk și Johnson mai proeminente decît celelalte.

„LA CROIX” relevă că atât la Washington cit și la Ottawa, unde se va duce apoi Couve de Murville, se va discuta mult despre viitorul N.A.T.O. și despre evacuarea bazelor americane și canadiene din Franța.

Nimic nu arată, scrie ziarul, că conversațiile franco-americane vor schimba ceva... În orice caz — încheie „LA CROIX” — noua explicație franco-americană va permite poate cîteva lămuriri”.

AL. GHEORGHIU
Correspondentul Agerpres la Paris

„Mercain”

O nouă metodă suedeză asigură nașterea fără dureri, pe baza unei anestezii locale. Clinica de femei din Vastervik a elaborat formula unui preparat lichid, denumit „Lac-43”, care, injectat la apariția durerilor celor mai accentuate de naștere, le atenuează în proporție de aproximativ 85 la sută. Noua metodă a fost experimentată pînă acum cu succes la un număr de 1000 de femei. Preparatul va fi folosit și în alte domenii clinice, probabil sub numele „Mercain”.

„SRN — 4”

Anglia își dezvoltă rapid producția de aere-glisoare. După cum a anunțat Asociația constructorilor de vehicule aerospațiale, sînt în curs de construcție aproximativ 100 de aparate, printre care „SRN-4”, un transportor de 160 tone, cu o capacitate de 500 călători, sau 38 automobile și 250 călători. Aparatele de acest tip își vor începe serviciul în Canalul Mineci în 1968. „British Hovercraft Corporation” („B.H.C.”), cea mai importantă firmă britanică pentru construcții aerospațiale, a început construcția în serie a „SRN-5” (18 călători sau două-trei tone de mărfuri) și a „SRN-6” (38 călători sau trei tone de mărfuri), pentru a face față traficului crescînd din Canalul Mineci.